

чиито очи горятъ отъ мѣсть, языка ѝ съска разярено, а челюститѣ ѝ, съ шиповати зѣби, тракатъ ехидно и ненаситно!

Павелъ затвори очи отъ страхъ и не искаше нищо да мисли.

---

Защитника му, стария адвокатъ Андрея Голѣмановъ, пристигна запѣхтянъ. Той бързаше да чуе последната воля на осждения.

— Какво има? — запита защитника.

— Мога ли. . ., — почна да се плете езика на Павла. — Азъ сбъркахъ дето казахъ, че съмъ доволенъ отъ присждата.

— Азъ разбрахъ, — подзе Голѣмановъ — че снощи ти бѣше отвратенъ отъ себе си. И като те чухъ, домиля ми за тебе.